

Нищо отъ това, че облѣклото е пѣстро; все пакъ бѣлия цвѣтъ, цвѣтътъ на нашето игрище преобладаваше. И на групи, подъ пѣстритѣ сѣнки на бѣлитѣ акации, съ пѣсни и весели игри, прекарвахме всѣки день.

Топло и прохладно е презъ дня. Листата на дърветата леко помръдватъ, раздвижвани отъ кръшния смѣхъ на по-малкитѣ и отъ буйнитѣ игри на

Лѣтно детско игрище „Тр. Китанчевъ“ — София

по-голѣмитѣ. Близката борова гора леко зашумява, като че ли приглася на нашата радостъ. А надъ игрището високо се е дигнало синьото небе, надникнали отъ южния му край надъ насъ величественитѣ върхове на Витоша. Тържествува цѣлата природа и нейната усмивка нахлува въ нашитѣ сърдца, и ние скачаме отъ радостъ, всѣкога здрави.